

Ezer koronát jövedelmez naponként a vigalmi adó.

(Saját tudósítónktól.) Sok gáncs, guny és kételkedés fogadta mintegy másfél év előtt Balogh Károly pénzügyi tanácsos javaslatát, amely a szegény- és árvaügy rendezése céljából megadóztatni akart mindennemű nyilvános vigalmat és szórakozást. A javaslat erős ellenzésre talált az érdekeltségek egy részénél és különösen a mozik félték a súlyosnak ígérkező adótól. Sajnos, a pezsgőzést, a tivornyt nem lehetett a javaslatba beleszorítani, mivel a pénzügyminiszter hasonló javaslattal már korábban szembehelezkedett, ámde adó alá került a kártya, úgy hazárd, mint szórakoztató formájában, nem kevésbé a dominó, billárd, sőt a sakk is.

A pénzügyi tanácsos azonban minden akadályon keresztül is kitartott javaslatát mellett és a sajtó — amely felismerte annak nagy horderejét — híven támogatta. A javaslatból szabályrendelet lett és ma már annak ellenzői is belátják, hogy aggodalmuk kissé túlzott volt, mert szívesen viseli a terheket a közönség, amely manapság sokat áldoz a szórakozásért.

Ma már kezd a vigalmi adó a maga valóságában és következményeiben is kibontakozni és az eredmény, amely azt hisszük véglegesnek elfogadható, nemcsak azokat lepi meg, akik ezzel a kérdéssel csak felületesen foglalkoztak, hanem minket is, sőt Balogh Károly tanácsnokot is.

Amikor a javaslat elkészült, Balogh azáltal ajánlotta azt elfogadásra, hogy legalább is 100.000 korona bevételt remél belőle, ami a szegedi szegény- és árvaügy mai állapotán sokat lendítene. A pénzügyi tanácsos nem is sejtette, hogy mennyire lebecsülte javaslatát, amikor 100.000 korona bevételre számított, mert már ma, két és fél hónap után, megállapítható, hogy körülbelül napi 1000 korona bevétel várható a vigalmi adóból. A szabályrendelet végrehajtásának nagy és komplikált munkáját Rittl Aurél vámfelügyelő irányítja és személyesen járja be a minden rangú és rendű szórakozó- és mulatóhelyeket, hogy az ellenőrzéssel megbízott közegeket kioktassa.

Nem érdektelen feljegyezni, hogy miként alakulnak a bevétel egyes tételei. Május 1-től július 13-ig mozijegyekből befolyt körülbelül 30.000 korona, hangversenyekből 159 korona, bálakból és népiünnepélyekből 4500 korona, játékiegyéből 6000 korona, sportjegyekből 300 korona, összesen: 46.592 korona. Az eddigi eredmény azonban még nem

tekinthető véglegesnek, mert a szervezés még mindig folyamatban van. Hogy ennek előrehaladásával mily mértékben szaporodnak a bevételek, arra nézve jellemző, hogy míg májusban csak 14.000 korona volt az összbevétel, addig júniusban már 20.600 korona volt, július első 13 napjában pedig 12 ezer korona, azaz csaknem ezer korona naponként. Nem fizették be eddig a vigalmi adót, az éjszakai mulatóhelyek, amelyek havonként 2550 koronával járulnak ehhez és egyes kisebb korezmák, amelyek még nincsenek felfedezve, mint játékhelyek.

A vigalmi adó kiterjed a tanyákra épp úgy, mint a városra és az alsóközposzti bál után, illetőleg előtt épp úgy le kell róni a vigalmi adót, mint a csengelei csárdában játszott vízi után. A bálak vigalmi adója ugyanis előre fizetendő, vagyis óvadékul le kell fizetni az összes belépőjegyek árának 20 százalékát. A bál után azután elszámol a rendezőség és a város visszafizeti az esetleg visszajáró többletet.

Nyáron tudvalevőleg sokkal kevesebb vigság, tánc, kabaré van és kevesebben járnak moziba, mint télen. Joggal remélhető, hogy a napi bevétel az ezer koronát is meghaladja majd. Ez pedig legalább 360 ezer korona egy évre, vagyis olyan összeg, amivel már lehet valamit kezdeni, mint Balogh tanácsnok mondja. Szerinte ezzel a pénzzel a városi szegényügy nagyjában rendezhető, de a végleges és alapos rendezés lehetősége érdekében öszre egy újabb javaslattal fordul a közgyűlés elé. Szegényadót akar bevezetni, de ezt kizárólag gazdagok fizetnék egy megállapítandó létminimum fölött és ez az adó a vigalmi adóval együtt bőségesen elég lenne arra, hogy a városban minden elesett, munkaképtelen szegény ember a város tartson el.

Ez nemcsak a város szegényeire nézve lenne áldásos, hanem a közönségre is, mivel ezzel a koldulás megszűnne a városban. Se templom előtt, sehol máshol nem tűrnének koldulást. Természetes, hogy más városi feladatok számára felszabadulna ezzel az a tekintélyes összeg, ami ilyen címen van fölvéve a költségvetésbe.

Azt hisszük, ilyen beállítás mellett szívesen megnyugszanak a vigalmi adóban azok is, akik ellenzői voltak és nem lesz akadály, hogy elfogadják majd az ősszel benyújtandó szegényadót is.

Ujabb hivatalos közlés a belga kérdésről.

— Németország gazdasági szövetsége akar lépni Belgiummal. —

Berlin, július 15. A Wolff-ügynökség jelent: Minthogy azokat a fejtegetéseket, amelyek a kancellár tegnapelőtt közölt a belga kérdésről, közzétették, a birodalmi gyűlés részéről nyilvánvozták, hogy tegyük közzé az összefüggés kedvéért a kancellárnak ugyane tárgyra vonatkozó fejtegetéseit, amelyek a kancellár első, július 11-iki beszédében foglaltak. Ennek a kívánságnak megfelelően az említett beszédéről szóló jelentésünket a következő, e beszédből vett szakasz közlésével egészítjük ki:

Ami a Nyugatot illeti, továbbra is a belga kérdés áll előtérben. Hogy mi nem gondolkunk arra, hogy Belgiumot tartósan birtokunkba vegyük, az már a háború kezdetekor szándékunkban állott. A háború reánk nézve, ahogyan azt november 29-én is mondtam, kezdettől fogva védelmi háború volt, nem hódító háború. Belgiumba való bevonulásunk a háborús viszonyok által reánk kényszerített szükség volt Belgium okkupálása. Hogy mi Belgiumban polgári közigazgatást hoztunk be, az teljesen megfelel a hágai szárazföldi háborúról szóló szabályoknak. Ennek megfelelően tehát ott minden téren német polgári közigaz-

gatást létesítettünk s azt hiszem, hogy ez nem volt a lakosság hátrányára.

Belgium a mi kezünkben kézizálog a jövő tárgyalások szempontjából. A kézizálog biztosítást jelent bizonyos veszedelmek ellen, amelyeket azzal tartunk távol, hogy ez a kézizálog a kezünkben van. Ezt a kézizálogot tehát csak akkor adjuk ki, ha a veszedelmek ki vannak küszöbölve. Belgium kézizáloga tehát reánk nézve ezt jelenti: Nekünk a békétárgyalásokon kell biztosítani magunkat az ellen, hogy Belgium — mint már korábban is kifejtettem — ne legyen ismét előnyomulási területe ellenségeinknek, nemcsak katonai értelemben, hanem gazdasági értelemben is.

Biztosítani kell magunkat az ellen, hogy a háború után gazdaságilag el ne vágjanak bennünket. Belgium viszonyai, helyzete és fejlődése folytán is teljesen Németországra van utalva. Ha mi Belgiummal gazdasági téren szoros viszonyba lépünk, úgy az teljes mértékben Belgiumnak magának is érdeke. Ha sikerül szoros gazdasági viszonyba jutni Belgiummal, ha sikerül, hogy Belgiummal ama

politikai kérdések felől is megegyezzzünk, amelyek Németország életbevágó érdekeit érintik, úgy biztos kilátásunk van, hogy ebben a legjobb biztosítékot fogjuk birni a jövővéveszedelmek ellen, amelyek bennünket Belgium felől, illetve Belgiumon át Franciaország és Anglia részéről fenyegethetnek. Kühnmann államtitkár ebben is egyetértett.

Július 12-én tartotta a kancellár ezután második már közölt beszédét.

A szegedi gyermeknap.

Vasárnap Gyermeknapot rendeztek Szegeden. Szombaton már nagyban folytak a készülődések a Gyermekvédő Liga napjára. Sátorakat, árúhelyeket állítottak fel, a munka még késő éjjel is folyt, úgy hogy vasárnapra a csinos és díszes sátorok, csárdák készen várták az ünnepélyt. A gyerekek apraja-nagyja izgatottan várta a nekik szóló ünnepet és mi sem természetesebb, hogy a vasárnap délután megindult gyűjtések körül az ő fürge-ségük és elevenységük nem kis szerepet játszott. A Széchenyi-téren délután sűrű ember-tömeg hullámozott fel és alá az egyes sátorok és urnák előtt, ahol az ötletesség minden elképzelhető humorával és kedvességével csalogatták nemes szívű úri lányok és uriasz-szonyok az adakozókat, vásárlókat. Kedves, derűkeltő jelenetek sokasága volt az egész ünnepség.

A pezsgős-sátorban Bemácsné, dr. Gróf Árpádné és Szász Ernőné, dr. Marton Józsefné, Marton nővérek, Grósz Aliz, Rieger Lólika, Nagy Vali és Ilonka, Dobai Annus, Bagári-nővérek, Schöpfung Lili, Weiner Margit, Svoj örnagyné, dr. Pálty Józsefné, Balogh Károly tanácsnokné és leánva Lilike szorgoskodtak. A Széchenyi-téren özv. Holtzer Jakabnének, a zsidó nőegylet elnökének Holtzer Perl Flóra és Vas Károlyné segédkeztek. A protestáns nőegylet urnája mellett Kamocsai Ferencné és Makai Zádorné, a Gáz-csárdában Pongrácz Albertné, Huttkai Lászlóné és Magda, Balga Böske, Radiszlovics Lajosné, dr. Reök Rudolfiné, Knepl Sándorné, dr. Krausz Józsefné, Ottovay Károlyné és leányai, Irén és Ilus működtek fáradhatatlanul és kedves buzgósággal.

A Széchenyi-tér közepén a gyufadobogón Wöber Györgyné, Paupert Józsefné, Keller Miklósné és Fienen Nusi, a kultursátorban özvegy Engel Lajosné, dr. Turcsányi Imréné, Engel Vilmosné, dr. Engel Sándorné, Hegedűsné (Vásárhely) és Krausz Böske voltak elismerésre méltó szolgálatára a nemes célnak. A Széchenyi-tér és Kárász-utca sarkán Gárdány Imrénének, a katolikus nővédő egyesület alelnökének volt a perselye. A Klauzál-téren a Kigyó-gyógyversztár előtt Varga Borbála vezetése mellett Házinger Etelka és Winter Editke segédkeztek. A Kárász-utcában a „Mobirt” (Magyar Országos Biztosító Inézet r.-t.) urnája állt, ahol Darázs Gitta és Radó Gizsi csábították az arramenőket az adakozásra. És az itt felsoroltakon kívül igen sokan, akiknek a neveit mind szeretnénk volna ideiktatni.

Hogy mennyire sikerült volt a gyermeknap, mi sem bizonyítja jobban, mint a befolyt összeg, amely megközelíti az 50.000 koronát.

A Gedő-féle népkertben ugyancsak színes és hangulatos külsőségek mellett áldozott a közönség. A Széchenyi-téren, szabad ég alatt a Gáz-sátor előtt hajnali 3 óráig szórakozott — a jótékonyságnak áldozva — cigányzene mellett a közönség.

A Gyermekvédő Liga gyermeknapja dr. Kelemen István főispán védnöksége alatt folyt le. Az ő agilitásának és körültekintő figyelmének a szép nap sikerében első helyen van érdeme.

Garai Tibor

művésznök. Réz- és ruggyantta bélyegzők gyári áron, nemesi címerek festve, művésziesen

Szeged, Deák Ferenc-u. 28.